

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§.1. De homine in genere, ejus creatione, redemptione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Apoc. 1. Sicut fuit Jonas in ventre ceti 3. diebus & 3. noctibus: sic erit filius hominis in corde terræ 3. diebus & 3. noctibus. Matth. 12. In corde, h. e. interioribus terræ, secundum corpus in sepulchro, secundum animam in limbo 3. diebus non integris, sed primi diei ultimâ parte, & tertii primâ, cum toto secundo intermedio. Credo videre bona Domini in terra viventium. Pl. 73. Rorate cali de super, & nubes pluant justum. Aperiatnr terra, & germinet Salvatorem. Il. 45. Deus Rex noster ante secula operatus est salutem in medio terræ. Pl. 73. In globo vel mappa geographica apparet circiter in medio terræ esse Jerusalem, ubi Christus nos redemit.

CAPUT SECUNDUM.

Homines, & quæ circa eos tum in genere, tum circa varias eorum aetates, sexus, qualitates, status, conditiones, professiones, &c. mentem in Deum elevare, & salubria ingerere documenta possunt.

§. 16

De homine in genere, ejus creatione, redemptione.

Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. Gen. 1. Unam ei scilicet naturam cum tribus potentiis memoriâ, intellectu &

& voluntate indendo. *Quid est homo, quod minor es ejus aut filius hominis? quoniam visitas eum, minorasti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.* Pl. 8. Quòd homo quoad animam ad imaginem Dei cum Angelis conditus, quoad corpus similis sit bestiis, per hoc paulò minùs ab Angelis minoratus est. Quòd autem verbum divinum humanæ naturæ junctum homines redemerit, & Angelis peccantibus pro æternitate tota cælum occlusum maneat. Per hoc elevata est natura humana præ Angelica, & quàm pauci in praxi ostendunt humani generis ità exaltati excellentiam se agnoscere? dum & proximos maximè inferioris se conditionis [qui tamen æquè benè pretioso Christi sanguine redempti sunt, & ipsis quoad gratiam coram Deo in hoc mundo sæpè superiores sunt; & quoad gloriam in æternum superiores erunt] præ fastu fastidiunt; & canes magis honorant quàm homines, seque ipsos per voluptates bestiis communes, aut etiam deteriores inhonorant. *Verè homo, cum in honore esset, non intellexit. Comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.* Pl. 48. Imò deterior, multi superbiunt ceris majorum. Ethnici varii volebant à Diis & Deabus profapiam suam deducere. Christiani varii nobiles fucum conantur facere; quòd ab antiquis Romanis, Scipionibus, Brutis, Fabiis, & nescio quibus deicendant. Vanitas vanitatum honorem debitum exhibeo pervetustæ stirpi, maximè

si pios majores & patriæ defensores numeret. Factum tuum, si virtutem & animos majoribus tuis similes non habeas, exhibilo, ratione corporis es bestiis simile animal. Parentes tui ad hoc efformandum, & fortè non Pater, qui tuus esse dicitur, sed subuleus communicarunt teste S. Bern. sperma foetidum. Quòd ratione animæ sis animal rationale, per hoc vetustissimam stirpem à Deo habes. Qui sicut Gen. 1. creavit animam Adæ ex nihilo sui & subjecti, ita & tuam. Dignos ergo & generosos indue spiritus, quòd quoad animam à Deo immediatè veniens genus Dei teste Apostolo & ejus imago sis, & quòd, cùm hæc per peccatum Adæ deformata sit, per Baptismi lavacrum mediantibus meritis & sanguine JESU Christi pristino denuò nitori restituta sit; quodque hunc in finem *verbum caro factum sit. Fortitudo Christi te creavit, infirmitas Christi te recreavit, fortitudo Christi fecit; ut, quòd non erat, esset, infirmitas Christi fecit, ut, quòd erat, non periret.* Aug. Tr. 15. in Joann.

Sublectio secunda.

De variis circa hominem controversiis.

Primò.

De libertate hominis ad bonum & ad malum à Deo non necessitati.

SI Deus ad bonum necessitat, cur Eccl. 31. laudatur, qui potuit transgredi, & non est transgressus, & facere mala & non fecit. Si præscientia Dei cogit ad peccatum, quomodo Ol. 3. dicitur: *Perditio*